

### **För mycket av allt?**

Vissa tycker att det skrivs för mycket om sex, andra om kärlek, den tredje för mycket om politik och ytterligare någon om religion, andra gillar inte naturpoesi, vissa avskyr haiku, noveller och så vidare. Vår förmåga att reta sig på andra upphör aldrig att förvåna mig. Det blir en trevligare stämning på poeter.se om vi skriver av hjärtats lust, tänker på vad vi skriver och hur vi framför det språkligt och innehållsmässigt. Tråkigt nog har flera lämnat poeter.se på grund av att de känner sig mobbade. Skriv med omdöme och undvik vad som kan uppfattas som personangrepp. Behandla andra som du själv vill bli bemött vare sig du skriver en egen text eller kritiserar andras alster, vare sig du gillar det som skrivs eller inte gör det.

Tänk att lägga så mycket tid och kraft på något som vi inte gillar vad leder det till för oss själva? Varför inte läsa det vi gillar och skita i resten om det inte är personangrepp eller något brottsligt som pågår här inne. Vi är alla unika och kommer därför att tycka olika.

En del mår dåligt och skriver om det mörka, andra mår bra och skriver stundtals mörkt ändå. Livet är ett vågspel där det gäller att håla sig flytande och ibland sjunker vi och ibland når vi ytan och har då djupet med oss något som präglar många poeter. När vi skriver om död så blir det gärna gripande, då döden berör och alla har någon form av förhållande till döden. Ingen är lagom död, men vi är väl många gånger alltför lagom svenska och den som då sticker ut ska med automatik tryckas ner &agrave; la Jante.

Om kärleken skrivs mycket, både innerligt varmt och dräpande smärtsamt, liksom det hettar till eller är isande kallt i poesi om sex. Ibland går en stilla undran över vad som skrivs men jag engagerar mig vanligtvis inte i det jag inte gillar. Vi tycker alla olika och det måste nog få vara så. Vem har rätt att censurera och vem har rätt och vem har fel? Det finns en självcensur i att det sämsta inte får så stor uppmärksamhet fast ibland kan man ju undra. Sedan finns det tyvärr många fina alster som är väl värda att synas men sällan blir sedda då de drunknar i mängden.

Många har så lätt för att döma, försonas i stället för döm. Det som är personangrepp för någon är en smekning för andra, det som är kärlek för den ene är porr för den andre, det som väcker glädje hos en del väcker avundsjuka hos andra och vi är alla så olika.

Var inte rädd att använda ord som tack och förlåt. Smaka på det förresten f ö r l å t och fundera om du själv har svårt att använda det och även ta emot förlåtelse. Mycket meningsskiljaktigheter börjar med små missförstånd som byggs upp till hat helt i onödan.

Vad ni än tycker läs och låt er beröras av det ni vill beröras. Visst är det för mycket av allt på poeter liksom i världen i övrigt, men är det fel? Vi kan inte ta in allt och än mindre gilla det, så välj och vraka med omsorg och var rädda om och inte för varandra. Valet är ditt och poeter är vårt gemensamma forum oavsett vårt ursprung, politisk uppfattning, gudaktig eller annan tro, kön och sexuell läggning. Jag tror att här finns något som kan intressera alla som gillar det skrivna ordet. För här finns mycket av allt.

Tack för ordet och det blev långt det här, förlåt!

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lejonhjärtas poesi med Poeter.se id #16666 innehar upphovsrätten